

Ballagási Búcsúbeszéd

Kedves Tanáraink, Diáktársaink, Szüleink, kedves Vendégeink!

Engedjék meg, hogy beszédemet egy filmből vett idézettel kezdjem:

“Van egy általános igazság, amivel mindannyiunknak szembe kell néznie, akár akarjuk, akár nem. Egyszer minden véget ér. Akármennyire is vártam ezt a napot, sosem kedveltem, ha valami véget ért. A nyár utolsó napja, egy nagyszerű könyv utolsó fejezete, a búcsú egy közeli baráttól. De a befejezés elkerülhetetlen. A levelek lehullanak, becsukod a könyvet, elbúcsúzol. Számunkra ez is egy ilyen nap. Ma búcsút intünk.”

Kedves Osztálytársaink, Évfolymtársaink!

Mikor először léptük át a gimnázium kapuit, még nagyrészt nem ismertük egymást, ám mostanra kedves ismerősökké, barátokká váltunk. Köszönöm nektek az elmúlt éveket, melyeket együtt tölthettünk. Támogattuk egymást a számonkérések előtt, néha közben is, s tudtuk, hogy a nehezebb pillanatokban sem maradunk egyedül. Sok programon vehettünk közösen részt, illetve lehettünk szervezői, melyek mindig jó hangulatban teltek. A kirándulásokon jókat szórakoztunk és jobban megismerhettük egymást, így szövődött számos baráti kapcsolat. Kívánom, hogy teljesüljenek álmaink, sikerüljön véghez vinnünk kitűzött céljainkat.

Kedves Tanáraink!

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a türelemért, gondoskodásért, támogatásért, és mindazért melyet értünk tettek. Az Önök jóindulata és magas szintű szakmai tudása vezetett el minket idáig, és ezért rendkívül hálásak vagyunk.

Külön szeretnénk megköszönni osztályfőnökeinknek a rendületlen támogatást, hogy hittek és bíztak bennünk, mellettünk álltak a legnehezebb pillanatokban is, bizalommal fordulhattunk Önökhöz, bármilyen problémánk is akadt az együtt töltött évek során.

Drága Szüleink! Most hozzátok fordulok, hiszen ti vagytok azok, akiknek a legtöbbet köszönhetünk. A ti támogatásotok, gondoskodásotok, fáradozásotok nélkül most nem állhatnánk itt, az érettségi kapujában. Nagyon köszönünk mindent, amit értünk tettetek az elmúlt években, és bízunk benne, hogy a további megmérettetések alkalmával is mellettünk álltok majd.

Beszédemet egy Ady Endrétől vett idézettel szeretném zárni:

“A szárny megnőtt üresen áll a fészek

Csak álom volt a szép diákvilág

S mint a fecske alkonyati szélben

Ma szárnyat bont egy sereg diák.”